

Viem, čím chcem byť a prečo

Podobnú vetu som cez prázdniny počul niekoľkokrát. Rodičov len zaujíma, ktorým smerom by som sa chcel uberať. Ja som sa už rozhodol dávno. Myslím, že to bolo ešte v škôlke, keď som sledoval deda, ako v dielni opravuje veci z dreva a niekedy i niečo nové vyrába.

Veľakrát som sa na neho pozeral. Jeho šikovné a mozoľnaté ruky dokázali vyčarovať z dreva prenádherné výrobky. Chcel som si to vyskúšať aj ja. A práve toto leto. Rozmýšľal som, čo by to mohlo byť a rozhodol som sa pre dekoráciu. Inšpiroval som sa internetom. Vyrobil som náramok, náhrdelník i rôzne ozdobné zapaľovače. Ako materiál používam drevo z duba a smreku. Pre rezbára je najdôležitejšie drevo z lipy, javora, hrušky alebo ktoréhokoľvek iného u nás rastúceho stromu, nie však vysušené, lebo vtedy je už tvrdé a požíva sa pri tom dláto. Dôležitý je však aj nôž, rôzne rašple, pilníky, kyjanice. Sú to ťažké drevené nástroje v tvare koňakovej fľaše, ktoré sa používajú na vtíkanie dláta do dreva. Rezbári si svoje nástroje musia často upraviť alebo aj sami vyrobiť, takže potrebujú napríklad aj brúsne kamene. Nástroje, ktoré mi po dedovi zostalo si veľmi vážim. Stačí, že vezmem dedove dláto do ruky a vidím pred očami jeho usmiate tvár. Je to to najkrajšie a najvzácnejšie, čo mi po dedovi zostalo.

Rozhodne sa mi páči práca s drevom. Mám rád jeho vôňu a hotové výrobky sú úžasné. Či sú to sochy, stoličky, umelecky vyrobené zábradlia ku schodom, obrazy, skrine, stoly, rôzne dekorácie i šperky. Dokonca i vôňa dreva je nenahraditeľná. Jedno vonia ako živica, iné je kyslé, dokonca i horké. Drevo je najstarším materiálom.

Izby, v ktorých sú postele, skrine, drevené hračky je človeku príjemne a cíti sa ako v prírode. Viem, že chcem byť stolár - rezbár. Táto práca ma naozaj baví.

Tadeáš Kriško 8.A

ZŠ a materská škola a ŠJ Kamenica nad Cirochou